

68
ОБЩО
Дел. № 5/15-9.3/98
Дата 12/03/1998

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

П.к. 1000 София, ул. „Триадица“ N 2, централа 86-01, факс 80-06-09

Изх. N 14.00.3
07.03 1998 г.

КД № 3/98

Уч. Ком. и М. С. К.

В. 11 Сл. Директор

16.03.98

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

С Т А Н О В И Щ Е

по конституционно дело N 3 от 1998 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Като заинтересувана страна по конституционно дело N 3 от 1998 год. изразявам следното становище:

В искането си, главният прокурор твърди, че разпоредбата на чл. 26, ал. 5 от Закона за народното здраве с която се оправомощава Министъра на здравеопазването да издаде наредба за условията, редът и тарифата за заплащане на медицинската помощ по избор противоречи на чл. 52, ал. 2 от Конституцията на Република България.

Действително, съгласно чл. 52, ал. 2 от Конституцията на Република България здравеопазването на гражданите се финансира от държавния бюджет, от работодателите, от лични и колективни осигурителни вноски и от други източници при условия и ред, определени със закон. Съгласно ал. 1 на същия член, гражданите имат право на здравно осигуряване, гарантиращо им достъпна медицинска помощ и на безплатно ползване на медицинско обслужване при условия и ред, определени със закон. Фактически в един и същ текст от Конституцията се препраща към отделни закони. Законодателят едва ли е имал предвид, че следва да бъдат няколко

самостоятелни закона. Напротив, необходим е само закон за здравното осигуряване и един общ закон за здравеопазването, какъвто сега е Законът за народното здраве.

Именно този закон в чл. 26 определя така, както повелява Конституцията, условията и редът за безплатното ползване на медицинското обслужване и освен това и случаите при които медицинската помощ се заплаща. Законът за народното здраве, а не издадената от Министъра на здравеопазването наредба, установяват коя медицинска помощ ще се заплаща. Наредбата само конкретизира тези случаи и определя тарифа на повече от 700 медицински услуги, но това не са нито условия, нито ред за финансиране на здравеопазването. Специален закон за това как се финансира здравеопазването няма и не би могло да има. Тази материя се съдържа в отделни закони - за Държавния бюджет, за Здравното осигуряване и т.н. В частта му за заплащане на медицинската помощ като източник за финансиране на здравеопазването тя се съдържа в закона за народното здраве. Законът определя случаите на заплащане на медицинската помощ и за да изпълни докрай препоръката на Конституцията дава право на министъра да определи тарифата на услугите и редът по който ще стане заплащането. Това което определя Наредбата не е необходимо да бъде уредено в самия закон.

С оглед на изложеното, считам, че искането на Главния прокурор на Република България за обявяване на противоконституционност на чл. 26, ал. 5 от Закона за народното здраве е неоснователно.

МИНИСТЪР:

